

עין משפט
נר מצוה

קכה:

כל הכלים פרק שבעה עשר שבת

מסורת הש"ס

16 לקמן ק"ל: עיניו מה...
17 לקמן ק"ל: עיניו מה...
18 לקמן ק"ל: עיניו מה...
19 לקמן ק"ל: עיניו מה...
20 לקמן ק"ל: עיניו מה...
21 לקמן ק"ל: עיניו מה...
22 לקמן ק"ל: עיניו מה...
23 לקמן ק"ל: עיניו מה...
24 לקמן ק"ל: עיניו מה...
25 לקמן ק"ל: עיניו מה...
26 לקמן ק"ל: עיניו מה...
27 לקמן ק"ל: עיניו מה...
28 לקמן ק"ל: עיניו מה...
29 לקמן ק"ל: עיניו מה...
30 לקמן ק"ל: עיניו מה...
31 לקמן ק"ל: עיניו מה...
32 לקמן ק"ל: עיניו מה...
33 לקמן ק"ל: עיניו מה...
34 לקמן ק"ל: עיניו מה...
35 לקמן ק"ל: עיניו מה...
36 לקמן ק"ל: עיניו מה...
37 לקמן ק"ל: עיניו מה...
38 לקמן ק"ל: עיניו מה...
39 לקמן ק"ל: עיניו מה...
40 לקמן ק"ל: עיניו מה...
41 לקמן ק"ל: עיניו מה...
42 לקמן ק"ל: עיניו מה...
43 לקמן ק"ל: עיניו מה...
44 לקמן ק"ל: עיניו מה...
45 לקמן ק"ל: עיניו מה...
46 לקמן ק"ל: עיניו מה...
47 לקמן ק"ל: עיניו מה...
48 לקמן ק"ל: עיניו מה...
49 לקמן ק"ל: עיניו מה...
50 לקמן ק"ל: עיניו מה...
51 לקמן ק"ל: עיניו מה...
52 לקמן ק"ל: עיניו מה...
53 לקמן ק"ל: עיניו מה...
54 לקמן ק"ל: עיניו מה...
55 לקמן ק"ל: עיניו מה...
56 לקמן ק"ל: עיניו מה...
57 לקמן ק"ל: עיניו מה...
58 לקמן ק"ל: עיניו מה...
59 לקמן ק"ל: עיניו מה...
60 לקמן ק"ל: עיניו מה...
61 לקמן ק"ל: עיניו מה...
62 לקמן ק"ל: עיניו מה...
63 לקמן ק"ל: עיניו מה...
64 לקמן ק"ל: עיניו מה...
65 לקמן ק"ל: עיניו מה...
66 לקמן ק"ל: עיניו מה...
67 לקמן ק"ל: עיניו מה...
68 לקמן ק"ל: עיניו מה...
69 לקמן ק"ל: עיניו מה...
70 לקמן ק"ל: עיניו מה...
71 לקמן ק"ל: עיניו מה...
72 לקמן ק"ל: עיניו מה...
73 לקמן ק"ל: עיניו מה...
74 לקמן ק"ל: עיניו מה...
75 לקמן ק"ל: עיניו מה...
76 לקמן ק"ל: עיניו מה...
77 לקמן ק"ל: עיניו מה...
78 לקמן ק"ל: עיניו מה...
79 לקמן ק"ל: עיניו מה...
80 לקמן ק"ל: עיניו מה...
81 לקמן ק"ל: עיניו מה...
82 לקמן ק"ל: עיניו מה...
83 לקמן ק"ל: עיניו מה...
84 לקמן ק"ל: עיניו מה...
85 לקמן ק"ל: עיניו מה...
86 לקמן ק"ל: עיניו מה...
87 לקמן ק"ל: עיניו מה...
88 לקמן ק"ל: עיניו מה...
89 לקמן ק"ל: עיניו מה...
90 לקמן ק"ל: עיניו מה...
91 לקמן ק"ל: עיניו מה...
92 לקמן ק"ל: עיניו מה...
93 לקמן ק"ל: עיניו מה...
94 לקמן ק"ל: עיניו מה...
95 לקמן ק"ל: עיניו מה...
96 לקמן ק"ל: עיניו מה...
97 לקמן ק"ל: עיניו מה...
98 לקמן ק"ל: עיניו מה...
99 לקמן ק"ל: עיניו מה...
100 לקמן ק"ל: עיניו מה...

ומורה. של גבן: שיהא קשורה בטעמיה. פך ששואבין בו מן הכור
או מן המעיין: ממלאין כה. דשורא כלי להך זמורה: ופולין.
שאינו נגדר נזקף שהוא קשור כי אינו מגיע לארץ: אין
פוקקין בו. דמחייב כמחייב על הגבין: בין כך ובין כך. בגמרא

ואודו שמעמיהו. תימה היכי הוה
פלגי דהכא קאמר ר' אסי
גירדא בלא שום מעשה וגבי נדבך אמר ר'
לן דהיינו מעשה שהצריכו רבי ועוד
נשפוק ולקמן גבי כיסוי כלים א"ר
אסי א"ר יוחנן והוא שיש בהם תורת
כלי ויש לומר דכיומי חזית סגי לה
בהנחה שערבו לעשותו כל דהו דלא
נעי מיקון ומעשה גמור כשאר
כיומי כלים ונדבך של אבן מסומת
ומרובע לבנין סגי להו נשפוק
שאין לרך עוד מיקון ומ"מ הוה ר'
אסי ויחנן ג' אלא שנו אלא בשוכה אבל
אסי גבי נדבך ה"ג הכא והא דקאמר
ר' אסי בפרק במה טומנין (ועל
דף ג) מריות של דקל ישב אע"פ
שלא קשר התם רב אשיי גרסין אז
נמי לאוין הס לשיניה עפי מלגניס:
הכל מודים שאין עושין אהל
עראי בתחלה. פי' בקובי'

לח א מ"י ספיה מ"ל: שנת
כלה ח' מנח לזין סל
טעמיה איהו טימן שם טעמיה
ג' יתמן טעמיה ר'
ל"ב ח' מ"י סל ה"ל סל טעמיה
סל טור טעמיה ר' אהרן
טעמן סל טעמיה סל:
ב' ג' מ"י מ"י טעמיה סל
גמ' סל סל:
ב' ד' ה' מ"י מ"י טעמיה סל
גמ' סל סל סל טעמיה ר' אהרן
טעמיה סל:
ב' ד' מ"י סל טעמיה סל
טעמיה ג':

רב נסים גאון

אי הכי קא משתמש
במחבר לטעמיה סל:
כי כו' שיהיה כו' סל
המחבר לקרקע קרוב
מחבר לטעמיה סל ואין
מחבר לטעמיה סל ואין
ג' טעמיה סל טעמיה סל
הוה טעמיה סל טעמיה סל
וה טעמיה סל טעמיה סל
בפרק המוצא תפילין ור'
ב' א"ר א"ר שמואל סל
הארץ א"ר ונ"ט טעמיה
הארץ א"ר טעמיה סל
ישב עליו. ור' ב' א"ר סל
חולקין. אבל חלקו רבא ורב
ששת טעמיה א"ר הכא
סל טעמיה סל טעמיה סל
כל טעמיה סל טעמיה סל
נחמא באוילי חזר ג' מותר
לשילוב
סליק פרק כל הכלים

רבינו הגנאל

וה שאמר רבי צא ולמד
עשי לזן לזכור. יש לו
שאומר עיניו בן. כלומר
לימוד בלא מעשה. ויש
לימודים. כגון זה וזה
במסכת שבת. ר' יוחנן
אמר עיניו ר' יוחנן
בשילוב של יוחנן. ור'
סמיון עיניו וזליתו טע
טעמיה טעמיה. ור' אהרן
הוה נדבכין כהנה טעמיה
הוה רב ר' ר' ר' ר' ר'
קמי ר' ר' ר' ר' ר'
דקל שגורום לעיניו ונמלך
עליהם לשיבה צריך לקשר.
ר' אהרן אומר אין לקשר.
לדקל. ומרובין מאן חזא
הנה עליה דרבי ר' ר'
הנה בן עקבא ר' ר'
הנה לקשר אהרן טעמיה
הנה של דקל טעמיה
לעיים וכו'. ומ"מ זמורה
שהיא קשורה בטעמיה ר'
זמורה היא גבן (נ"א):
כעין אביר והיא זמורה
של כום ארובה כמו חבל.
וטעמיה הוא כלי (ס"ו)
וברובו. ואמרת טעמיה סל
זמורה זו חזית קשורה בה
הכל. מפלאין בה בשפת
שפתה. אפחול במקום
חבל ועשה בה טעמיה
ואם לאו. אסור לחבל
עליו בשבת לחיותו בחבל.
ואמרין לימא בחזיתו
דלא כרבינו. ור' אהרן
אמר בחזיתו שגורן לעיניו
ונמלך עליה לשיבה אין
צריך לקשר. וספיק ר'
ששת זמורה זו מחובת
באביר. לזכור מחובת
בקרקע. ואם לאו קשה
אפחול כל כהנה. ואמרת
רומה זמורה זו מחובת
שגורן. ואמרין
אי הכי ר' ר' ר' ר' ר'
באביר. ר' ר' ר' ר' ר'
מחילה. ר' ר' ר' ר' ר'
גבולין בן הארץ שלשה
טעמיה א"ר ישב עליו.
אם גבולין ג' טעמיה
אם ארדוהו א"ר מחובת
(כ"ג) מותר לישב עליו.
מירא שבעין ר' ר' ר' ר' ר'

בהא דמסכתא: האבן שעל פי החבית.
והולך לטעול מן היין שנמנחה:
מעט. החבית על גדה והיא נופלת:
לא שנו. דמותר לטעול החבית והאבן
עליה דקמי ואם היתה צין חבית
שירא להטותה שם שלא מפול האבן
על החבית שנלדה מגביה ומטה על
גדה והיא נופלת: כשוכה. האבן
עליה שלא נמנחין: אבל כמניה
נעשים. החבית כסוי לאבן שהיא
דבר האיסור ואין מטלטל את החבית:
ורב יוסף א"ר אסי. לקולא אמר ר'
דבר האיסור ואין מטלטל את החבית:
יומן לא שנו דהוצרך להטות את
החבית ולא ימן לטעול האבן להדיא:
אלא כשוכה. דלא נמנחין לעשותה
כלי: אבל כמניה נעשה. האבן כיסוי
לחבית ומגלה אותה כדרכה: אשמעינן.

מוסף רש"י

מקח החלון. בני אבות
הגב. ר' ר' ר' ר' ר'
שדרא קשור ותלוי. ר'
כל שנו זמורה כו'. פוקקין
כו'. ר' ר' ר' ר' ר'
אין זה לא כיה לא מטיף.
ואם לאו אין פוקקין בו.
דמטיף הוא על חבית אבל
(ס"ט) דמיה לניה שמוסף
על חבית חבית א"ר אסי
שדרא הוא שער יחיד
ר' ר' ר' ר' ר'
על גדה והיא נופלת.
לשילוב בין היין והאבן נטלת
יאל יעלה דרס.
א"ר א"ר א"ר א"ר א"ר
האבן עליה בין חסומה סל
דמעה. אבל כמניה נעשה
בסיס דרבר האסור. ואמר
לכנסה סלף החבית מוקף
ישנו. ומתחבין אשמעינן.
ס' ל' נשכין על גבן. ור'
ג' אשמעינן טעמיה סל
א"ר א"ר א"ר א"ר א"ר
נחמא טעמיה סל טעמיה סל
דקל. טעמיה קמי סל
אשמעינן שדרא סל
יסעל עלין סלן קמי סל
חבית. ור' ר' ר' ר' ר'
לקרית מרבים קמי
שנו. צריך לקשר. לטעמיה
יחד חבית יום טעמיה סל
שלישה עשרים סל
קמיס יחד אסור לטעול
למחר. דלא ר' ר' ר' ר' ר'
הכל מודים. ר'
ומחלוקין ממלך טעמיה סל
אסור דרבי בני סלן.
לדלוח לרבי פוקקין בו.
ואמר דמטיף על אהל
חבית הוא. מ"מ טעמיה סל
עשיס חל סל האהל טעמיה סל
ר' ר' ר' ר' ר'
בני סלן א"ר א"ר א"ר א"ר
המסכת חבית על אהל
(לקמן ק"ל): אשמעינן ר' ר'
בני סלן לטעמיה סלן סלן
מלך טעמיה סלן סלן
ר' ר' ר' ר' ר'

זמורה שהיא קשורה בטעמיה ממלאין בה
בשבת פוקק החלון ר"א אומר בזמן שהוא
קשור ותלוי פוקקין בו ואם לאו אין פוקקין
בו וחכ"א בין כך ובין כך פוקקין בו:
גמ' תנן התם אבן שעל פי החבית כמניה
על צידה והיא נופלת אמר רבה א"ר
אבי א"ר ר' יוחנן ג' אלא שנו אלא בשוכה אבל
במניה נעשה בסיס לדבר האסור ורב יוסף
א"ר אסי א"ר יוחנן לא שנו אלא בשוכה אבל
במניה נעשה כיסוי להחבית אמר רבה
ימותבינא אשמעתין האבן שבקרויהא אם
ממלאין בה ואינה נופלת ממלאין בה ולא
היא התם כיון דהדקה שויא דופן אמר רב
יוסף ומותבינא אשמעתין דלא או אין ממלאין
בה ולא היא התם כיון דלא הדקה כמניה
במלה במאי קמילגי כור סבר בעינן מעשה
ומר סבר לא בעינן מעשה ואודו למעמיהו
דכי אתא רב דימי א"ר חנינא ואמרי לה
א"ר זורא א"ר חנינא פעם אחת הלך רבי
למקום אחד ומצא נדבך של אבנים ואמר
לתלמידיו צאו וחשבו כדי שנשב עליהן
למחר ולא הצריכו רבי למעשה ור' יוחנן
אמר הצריכו רבי למעשה מאי אמר להו
רב אמר צאו ולמדו אמר להו ר' יוחנן
א"ר אביר צאו ושפספוס אמר להו איתמר
ר' יוסי בן שאול אמר סואר של קורות הוה
ור' יוחנן בן שאול אמר גשוש של ספינה
הוה מ"ד גשוש ב"ש סואר ומ"ד סואר אבל
גשוש קפיד עליה: זמורה שהיא קשורה
כו': קשורה אין לא קשורה לא לימא
מתניתין דלא כרשב"ג רתניא חריות של
דקל שגורן לעיניו ונמלך עליה לשיבה
צריך לקשר ר' ר' ר' ר' ר'
אין צריך לקשר אמר רב ששת אפי' תימא
רשב"ג הכא במאי עסקינן במחובת באביה
אי הכי קא משתמש במחובר לקרקע למטה
מג' רב אשי אמר יאפי' תימא בתלושה
גזירה שמו יקטום: פקק החלון כו': אמר
רבה בר בר חנה א"ר יוחנן י"ה הכל מודים
שאין עושין אהל עראי בתחלה ביו"ט וא"צ
לומר בשבת לא נחלקו אלא להוסיף שר"א
אומר אין מוסיפין ביו"ט וא"צ לומר בשבת
י' חכ"א בין כך ובין כך פוקקין בו: מאי בין
כך ובין כך אמר ר' אבא אמר רב כהנא
בין

מולג שראוי לתלות בה טעמי
שחזקן להסיק: לרך לקשור. מע"ס: כבאיה. גנפן: והא קא
משמש במחובר. ואפילו קשורה מצעוד יום לתסר: למטה מג'
באלן למטה מג' כדאמרין בפרק תרמא דעירובין ודף ט"ז: שוה שרשי
גבוין מן הארץ ג' לא ישב עליהם: גזירה שמו יקטום. היא למחר
מיהו לו ארובה ויקטמנה מתוך שהיא רכה ויטה לקטום ומגלה עושה
כלי ומייז משום מכה כפטיש אבל בחזית לשיבה ליכא למיגור הכי
כלי ומייז משום מכה כפטיש אבל בחזית לשיבה ליכא למיגור הכי

מולג שראוי לתלות בה טעמי
שחזקן להסיק: לרך לקשור. מע"ס: כבאיה. גנפן: והא קא
משמש במחובר. ואפילו קשורה מצעוד יום לתסר: למטה מג'
באלן למטה מג' כדאמרין בפרק תרמא דעירובין ודף ט"ז: שוה שרשי
גבוין מן הארץ ג' לא ישב עליהם: גזירה שמו יקטום. היא למחר
מיהו לו ארובה ויקטמנה מתוך שהיא רכה ויטה לקטום ומגלה עושה
כלי ומייז משום מכה כפטיש אבל בחזית לשיבה ליכא למיגור הכי
כלי ומייז משום מכה כפטיש אבל בחזית לשיבה ליכא למיגור הכי

מולג שראוי לתלות בה טעמי
שחזקן להסיק: לרך לקשור. מע"ס: כבאיה. גנפן: והא קא
משמש במחובר. ואפילו קשורה מצעוד יום לתסר: למטה מג'
באלן למטה מג' כדאמרין בפרק תרמא דעירובין ודף ט"ז: שוה שרשי
גבוין מן הארץ ג' לא ישב עליהם: גזירה שמו יקטום. היא למחר
מיהו לו ארובה ויקטמנה מתוך שהיא רכה ויטה לקטום ומגלה עושה
כלי ומייז משום מכה כפטיש אבל בחזית לשיבה ליכא למיגור הכי
כלי ומייז משום מכה כפטיש אבל בחזית לשיבה ליכא למיגור הכי

מולג שראוי לתלות בה טעמי
שחזקן להסיק: לרך לקשור. מע"ס: כבאיה. גנפן: והא קא
משמש במחובר. ואפילו קשורה מצעוד יום לתסר: למטה מג'
באלן למטה מג' כדאמרין בפרק תרמא דעירובין ודף ט"ז: שוה שרשי
גבוין מן הארץ ג' לא ישב עליהם: גזירה שמו יקטום. היא למחר
מיהו לו ארובה ויקטמנה מתוך שהיא רכה ויטה לקטום ומגלה עושה
כלי ומייז משום מכה כפטיש אבל בחזית לשיבה ליכא למיגור הכי
כלי ומייז משום מכה כפטיש אבל בחזית לשיבה ליכא למיגור הכי

מולג שראוי לתלות בה טעמי
שחזקן להסיק: לרך לקשור. מע"ס: כבאיה. גנפן: והא קא
משמש במחובר. ואפילו קשורה מצעוד יום לתסר: למטה מג'
באלן למטה מג' כדאמרין בפרק תרמא דעירובין ודף ט"ז: שוה שרשי
גבוין מן הארץ ג' לא ישב עליהם: גזירה שמו יקטום. היא למחר
מיהו לו ארובה ויקטמנה מתוך שהיא רכה ויטה לקטום ומגלה עושה
כלי ומייז משום מכה כפטיש אבל בחזית לשיבה ליכא למיגור הכי
כלי ומייז משום מכה כפטיש אבל בחזית לשיבה ליכא למיגור הכי

מולג שראוי לתלות בה טעמי
שחזקן להסיק: לרך לקשור. מע"ס: כבאיה. גנפן: והא קא
משמש במחובר. ואפילו קשורה מצעוד יום לתסר: למטה מג'
באלן למטה מג' כדאמרין בפרק תרמא דעירובין ודף ט"ז: שוה שרשי
גבוין מן הארץ ג' לא ישב עליהם: גזירה שמו יקטום. היא למחר
מיהו לו ארובה ויקטמנה מתוך שהיא רכה ויטה לקטום ומגלה עושה
כלי ומייז משום מכה כפטיש אבל בחזית לשיבה ליכא למיגור הכי
כלי ומייז משום מכה כפטיש אבל בחזית לשיבה ליכא למיגור הכי

מולג שראוי לתלות בה טעמי
שחזקן להסיק: לרך לקשור. מע"ס: כבאיה. גנפן: והא קא
משמש במחובר. ואפילו קשורה מצעוד יום לתסר: למטה מג'
באלן למטה מג' כדאמרין בפרק תרמא דעירובין ודף ט"ז: שוה שרשי
גבוין מן הארץ ג' לא ישב עליהם: גזירה שמו יקטום. היא למחר
מיהו לו ארובה ויקטמנה מתוך שהיא רכה ויטה לקטום ומגלה עושה
כלי ומייז משום מכה כפטיש אבל בחזית לשיבה ליכא למיגור הכי
כלי ומייז משום מכה כפטיש אבל בחזית לשיבה ליכא למיגור הכי

מולג שראוי לתלות בה טעמי
שחזקן להסיק: לרך לקשור. מע"ס: כבאיה. גנפן: והא קא
משמש במחובר. ואפילו קשורה מצעוד יום לתסר: למטה מג'
באלן למטה מג' כדאמרין בפרק תרמא דעירובין ודף ט"ז: שוה שרשי
גבוין מן הארץ ג' לא ישב עליהם: גזירה שמו יקטום. היא למחר
מיהו לו ארובה ויקטמנה מתוך שהיא רכה ויטה לקטום ומגלה עושה
כלי ומייז משום מכה כפטיש אבל בחזית לשיבה ליכא למיגור הכי
כלי ומייז משום מכה כפטיש אבל בחזית לשיבה ליכא למיגור הכי

מולג שראוי לתלות בה טעמי
שחזקן להסיק: לרך לקשור. מע"ס: כבאיה. גנפן: והא קא
משמש במחובר. ואפילו קשורה מצעוד יום לתסר: למטה מג'
באלן למטה מג' כדאמרין בפרק תרמא דעירובין ודף ט"ז: שוה שרשי
גבוין מן הארץ ג' לא ישב עליהם: גזירה שמו יקטום. היא למחר
מיהו לו ארובה ויקטמנה מתוך שהיא רכה ויטה לקטום ומגלה עושה
כלי ומייז משום מכה כפטיש אבל בחזית לשיבה ליכא למיגור הכי
כלי ומייז משום מכה כפטיש אבל בחזית לשיבה ליכא למיגור הכי

מולג שראוי לתלות בה טעמי
שחזקן להסיק: לרך לקשור. מע"ס: כבאיה. גנפן: והא קא
משמש במחובר. ואפילו קשורה מצעוד יום לתסר: למטה מג'
באלן למטה מג' כדאמרין בפרק תרמא דעירובין ודף ט"ז: שוה שרשי
גבוין מן הארץ ג' לא ישב עליהם: גזירה שמו יקטום. היא למחר
מיהו לו ארובה ויקטמנה מתוך שהיא רכה ויטה לקטום ומגלה עושה
כלי ומייז משום מכה כפטיש אבל בחזית לשיבה ליכא למיגור הכי
כלי ומייז משום מכה כפטיש אבל בחזית לשיבה ליכא למיגור הכי

מולג שראוי לתלות בה טעמי
שחזקן להסיק: לרך לקשור. מע"ס: כבאיה. גנפן: והא קא
משמש במחובר. ואפילו קשורה מצעוד יום לתסר: למטה מג'
באלן למטה מג' כדאמרין בפרק תרמא דעירובין ודף ט"ז: שוה שרשי
גבוין מן הארץ ג' לא ישב עליהם: גזירה שמו יקטום. היא למחר
מיהו לו ארובה ויקטמנה מתוך שהיא רכה ויטה לקטום ומגלה עושה
כלי ומייז משום מכה כפטיש אבל בחזית לשיבה ליכא למיגור הכי
כלי ומייז משום מכה כפטיש אבל בחזית לשיבה ליכא למיגור הכי

מולג שראוי לתלות בה טעמי
שחזקן להסיק: לרך לקשור. מע"ס: כבאיה. גנפן: והא קא
משמש במחובר. ואפילו קשורה מצעוד יום לתסר: למטה מג'
באלן למטה מג' כדאמרין בפרק תרמא דעירובין ודף ט"ז: שוה שרשי
גבוין מן הארץ ג' לא ישב עליהם: גזירה שמו יקטום. היא למחר
מיהו לו ארובה ויקטמנה מתוך שהיא רכה ויטה לקטום ומגלה עושה
כלי ומייז משום מכה כפטיש אבל בחזית לשיבה ליכא למיגור הכי
כלי ומייז משום מכה כפטיש אבל בחזית לשיבה ליכא למיגור הכי

מולג שראוי לתלות בה טעמי
שחזקן להסיק: לרך לקשור. מע"ס: כבאיה. גנפן: והא קא
משמש במחובר. ואפילו קשורה מצעוד יום לתסר: למטה מג'
באלן למטה מג' כדאמרין בפרק תרמא דעירובין ודף ט"ז: שוה שרשי
גבוין מן הארץ ג' לא ישב עליהם: גזירה שמו יקטום. היא למחר
מיהו לו ארובה ויקטמנה מתוך שהיא רכה ויטה לקטום ומגלה עושה
כלי ומייז משום מכה כפטיש אבל בחזית לשיבה ליכא למיגור הכי
כלי ומייז משום מכה כפטיש אבל בחזית לשיבה ליכא למיגור הכי

מולג שראוי לתלות בה טעמי
שחזקן להסיק: לרך לקשור. מע"ס: כבאיה. גנפן: והא קא
משמש במחובר. ואפילו קשורה מצעוד יום לתסר: למטה מג'
באלן למטה מג' כדאמרין בפרק תרמא דעירובין ודף ט"ז: שוה שרשי
גבוין מן הארץ ג' לא ישב עליהם: גזירה שמו יקטום. היא למחר
מיהו לו ארובה ויקטמנה מתוך שהיא רכה ויטה לקטום ומגלה עושה
כלי ומייז משום מכה כפטיש אבל בחזית לשיבה ליכא למיגור הכי
כלי ומייז משום מכה כפטיש אבל בחזית לשיבה ליכא למיגור הכי

מולג שראוי לתלות בה טעמי
שחזקן להסיק: לרך לקשור. מע"ס: כבאיה. גנפן: והא קא
משמש במחובר. ואפילו קשורה מצעוד יום לתסר: למטה מג'
באלן למטה מג' כדאמרין בפרק תרמא דעירובין ודף ט"ז: שוה שרשי
גבוין מן הארץ ג' לא ישב עליהם: גזירה שמו יקטום. היא למחר
מיהו לו ארובה ויקטמנה מתוך שהיא רכה ויטה לקטום ומגלה עושה
כלי ומייז משום מכה כפטיש אבל בחזית לשיבה ליכא למיגור הכי
כלי ומייז משום מכה כפטיש אבל בחזית לשיבה ליכא למיגור הכי

מולג שראוי לתלות בה טעמי
שחזקן להסיק: לרך לקשור. מע"ס: כבאיה. גנפן: והא קא
משמש במחובר. ואפילו קשורה מצעוד יום לתסר: למטה מג'
באלן למטה מג' כדאמרין בפרק תרמא דעירובין ודף ט"ז: שוה שרשי
גבוין מן הארץ ג' לא ישב עליהם: גזירה שמו יקטום. היא למחר
מיהו לו ארובה ויקטמנה מתוך שהיא רכה ויטה לקטום ומגלה עושה
כלי ומייז משום מכה כפטיש אבל בחזית לשיבה ליכא למיגור הכי
כלי ומייז משום מכה כפטיש אבל בחזית לשיבה ליכא למיגור הכי

מולג שראוי לתלות בה טעמי
שחזקן להסיק: לרך לקשור. מע"ס: כבאיה. גנפן: והא קא
משמש במחובר. ואפילו קשורה מצעוד יום לתסר: למטה מג'
באלן למטה מג' כדאמרין בפרק תרמא דעירובין ודף ט"ז: שוה שרשי
גבוין מן הארץ ג' לא ישב עליהם: גזירה שמו יקטום. היא למחר
מיהו לו ארובה ויקטמנה מתוך שהיא רכה ויטה לקטום ומגלה עושה
כלי ומייז משום מכה כפטיש אבל בחזית לשיבה ליכא למיגור הכי
כלי ומייז משום מכה כפטיש אבל בחזית לשיבה ליכא למיגור הכי

מולג שראוי לתלות בה טעמי
שחזקן להסיק: לרך לקשור. מע"ס: כבאיה. גנפן: והא קא
משמש במחובר. ואפילו קשורה מצעוד יום לתסר: למטה מג'
באלן למטה מג' כדאמרין בפרק תרמא דעירובין ודף ט"ז: שוה שרשי
גבוין מן הארץ ג' לא ישב עליהם: גזירה שמו יקטום. היא למחר
מיהו לו ארובה ויקטמנה מתוך שהיא רכה ויטה לקטום ומגלה עושה
כלי ומייז משום מכה כפטיש אבל בחזית לשיבה ליכא למיגור הכי
כלי ומייז משום מכה כפטיש אבל בחזית לשיבה ליכא למיגור הכי

מולג שראוי לתלות בה טעמי
שחזקן להסיק: לרך לקשור. מע"ס: כבאיה. גנפן: והא קא
משמש במחובר. ואפילו קשורה מצעוד יום לתסר: למטה מג'
באלן למטה מג' כדאמרין בפרק תרמא דעירובין ודף ט"ז: שוה שרשי
גבוין מן הארץ ג' לא ישב עליהם: גזירה שמו יקטום. היא למחר
מיהו לו ארובה ויקטמנה מתוך שהיא רכה ויטה לקטום ומגלה עושה
כלי ומייז משום מכה כפטיש אבל בחזית לשיבה ליכא למיגור הכי
כלי ומייז משום מכה כפטיש אבל בחזית לשיבה ליכא למיגור הכי

מולג שראוי לתלות בה טעמי
שחזקן להסיק: לרך לקשור. מע"ס: כבאיה. גנפן: והא קא
משמש במחובר. ואפילו קשורה מצעוד יום לתסר: למטה מג'
באלן למטה מג' כדאמרין בפרק תרמא דעירובין ודף ט"ז: שוה שרשי
גבוין מן הארץ ג' לא ישב עליהם: גזירה שמו יקטום. היא למחר
מיהו לו ארובה ויקטמנה מתוך שהיא רכה ויטה לקטום ומגלה עושה
כלי ומייז משום מכה כפטיש אבל בחזית לשיבה ליכא למיגור הכי
כלי ומייז משום מכה כפטיש אבל בחזית לשיבה ליכא למיגור הכי

מולג שראוי לתלות בה טעמי
שחזקן להסיק: לרך לקשור. מע"ס: כבאיה. גנפן: והא קא
משמש במחובר. ואפילו קשורה מצעוד יום לתסר: למטה מג'
באלן למטה מג' כדאמרין בפרק תרמא דעירובין ודף ט"ז: שוה שרשי
גבוין מן הארץ ג' לא ישב עליהם: גזירה שמו יקטום. היא למחר
מיהו לו ארובה ויקטמנה מתוך שהיא רכה ויטה לקטום ומגלה עושה
כלי ומייז משום מכה כפטיש אבל בחזית לשיבה ליכא למיגור הכי
כלי ומייז משום מכה כפטיש אבל בחזית לשיבה ליכא למיגור הכי

מולג שראוי לתלות בה טעמי
שחזקן להסיק: לרך לקשור. מע"ס: כבאיה. גנפן: והא קא
משמש במחובר. ואפילו קשורה מצעוד יום לתסר: למטה מג'
באלן למטה מג' כדאמרין בפרק תרמא דעירובין ודף ט"ז: שוה שרשי
גבוין מן הארץ ג' לא ישב עליהם: גזירה שמו יקטום. היא למחר
מיהו לו ארובה ויקטמנה מתוך שהיא רכה ויטה לקטום ומגלה עושה
כלי ומייז משום מכה כפטיש אבל בחזית לשיבה ליכא למיגור הכי
כלי ומייז משום מכה כפטיש אבל בחזית לשיבה ליכא למיגור הכי

מולג שראוי לתלות בה טעמי
שחזקן להסיק: לרך לקשור. מע"ס: כבאיה. גנפן: והא קא
משמש במחובר. ואפילו קשורה מצעוד יום לתסר: למטה מג'
באלן למטה מג' כדאמרין בפרק תרמא דעירובין ודף ט"ז: שוה שרשי
גבוין מן הארץ ג' לא ישב עליהם: גזירה שמו יקטום. היא למחר
מיהו לו ארובה ויקטמנה מתוך שהיא רכה ויטה לקטום ומגלה עושה
כלי ומייז משום מכה כפטיש אבל בחזית לשיבה ליכא למיגור הכי
כלי ומייז משום מכה כפטיש אבל בחזית לשיבה ליכא למיגור הכי

מולג שראוי לתלות בה טעמי
שחזקן להסיק: לרך לקשור. מע"ס: כבאיה. גנפן: והא קא
משמש במחובר. ואפילו קשורה מצעוד יום לתסר: למטה מג'
באלן למטה מג' כדאמרין בפרק תרמא דעירובין ודף ט"ז: שוה שרשי
גבוין מן הארץ ג' לא ישב עליהם: גזירה שמו יקטום. היא למחר
מיהו לו ארובה ויקטמנה מתוך שהיא רכה ויטה לקטום ומגלה עושה
כלי ומייז משום מכה כפטיש אבל בחזית לשיבה ליכא למיגור הכי
כלי ומייז משום מכה כפטיש אבל בחזית לשיבה ליכא למיגור הכי